

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Brassóban, Nagy- s Czérna-utca sarkán,
Papp Ferencz butoraktára fölött,
hol a szerkesztő hétköznapi délelőtt
9—11 óra között,
és Bolonya, mester-utca 325. sz. alatt,
hol minden délután találhatók,
A lap szellemi részét illető közle-
mény, valamint az
előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Agy-küüllőmegyei érdeklő közlemények
Horváth László
árrszekerestől Segesvárra küldendők,
a kis-küüllőmegyei érdeklő közlemények
Gyöngyösi István
árrszekerestől Dicső-Szt.-Mártonba.

BRASSÓ

Politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassó- s nagy-küüllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó Brassói, fogarasi, hosszufalusi és zernesti, dicső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszú-aszói, köhalmi, medgyesi, nagy-sinki, segesvári és szent-agothai kir. járásbíróságok hivatalos hirdetője.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁRÓMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban. Budapest: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát, Bécsben: Daube G. L. és társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelk Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. s társa hirdetési irodájában.

50-ik szám.

Brassó, Kedd, április 30-án.

V. évfolyam. 1889.

Budapest, 1889. április 27.

n —. Nem régiben egy szenzációt üzletből hajhászó berlini lap révén nyugtalanító hírek jártak be a sajtót királynénk egészségi állapotának veszélyessé fordultáról. Oly nagy volt a feltűnés és megütközés Ausztriában és Magyarországon, hogy a kormányok jónak látták hivatalos közlönyeikben a hírről tudomást venni s azt kellő értékére leszállítani. E közlés szó szerint így hangzik: „Az idegen sajtó eldurvulása és botránykeresése sajnálatos jelétül veendő a tény, hogy nem szűnik meg a közönség szenzáció-hajhászatát költött s hazudott hírek föltálatásával elégíteni ki, melyek a legmagasabb személyiségek családi életét érintik, nem véve figyelembe, hogy e hírek a népek és egyének legszentebb érzelmeit mélyen sértik. Ilyenmüi legalávalóbb példát egy berlini lap nyújt, a mi királynénk egészségi állapotáról hozott tudósításával, mely bizonynyal Berlinben is oly megbotránykozást keltett, mint nálunk. Midőn ez általános felfogást konstaltjuk, azon helyzetben vagyunk, hogy a meghatározottabban kinyilatkoztatjuk, hogy ő felségét bizonynyal mélyen lesújtotta az anyai szívét ért fájdalom, de általános állapota semmi lényeges változást nem szenvedett, s minden erre vonatkozó tudósítások költve vannak. A neuralgikus tájdalmak, melyekben ő felsége évek óta szenved, e télen erősebben mutatkoztak ugyan, de már engedtek hevesességükből, s biztosan remélhető, hogy a wiesbadeni gyógy-mód által, melyet a felséges asszony most használ, továbbra is enyhíttetni fognak. Az a hír is, mintha dr. Kraft-Ebbing tanár orvosi tanácskozássra meghivatott volna, alaptalan koholmány.”

E nyilatkozat, mely tisztaság s megértettség tekintetében semmi kívánni valót sem hagy, reméljük, hogy mindenütt megnyugtatót fog előidézni. Az a roppant sorscsapás, mely monarchiánkat ez évben érte, a Rudolf trónörökösnek, mindnyájunk örömeinek és reményének halála oly mély hatást idézett elő valamennyiünk szívében, hogy e monarchia népei inkább hisznek már a szerencsétlenség, mint a szerencse hireiben, s nagyobb mindnyájunknak a félelme, mint a reménye. Ép

ezért a királynénk hogylétéről szóló tudósítások is nem mindig és nem mindenütt találtak azon fogadtatásra, melyet e nyomorult hazugságok különben megérdemelték volna. — Reméljük azonban, hogy most már, mikor semmi kétség többé, hogy e rémhírek csak ostoba s gonosz koholmányok, a teljes megnyugvás visszatér a hazafiak szíveibe.

Mi, a magyar nemzet, mindig rajongó vonzalommal viseltettünk királyné asszonyunk iránt. Nem egyszer, de többször ő volt nemzetünk jó angyala, s mi igazán mondhatjuk, hogy e nemes és jó asszonyt tökéletesen értjük. Hogy a mi királynénknak az irodalom iránti előszeretetét, rajongását a szépművészetek iránt, sport-örömeit, sőt még tanulási vágyát is szemrehányás gyanánt használják fel, az a legszegyenyetesebb bizonyítéka az eldurvulásnak és botrányhajhászatnak, melynek emberei most — fájdalom — már majd egész Európa sajtójában hangadó szerephez jutottak. Hogy egy nő ily szellemi adományokkal, egy nő, a ki mint a mi királynénk, a természet örök szépségeit s a művészet elévülhetlen gyönyöreit szereti, egyuttal nem érez szükségét a világ piaczai, a hűségok és tömjénezetetés iránt, — az világos minden nemesebben érző előtt. Szégyen és gyalázat, hogy találkoznak olyan ujságok, melyek egy királynénak a tudomány és művészetek iránti előszeretetét hibául róják fel s ez által bizonyítják, hogy náluk még a legnemesebb előnyök s a legkitünőbb tulajdonok sem mentenek meg a gyanusítástól.

Végzetlenül örvendünk, hogy az illetékes nyilatkozat levette szívünkről a királynénk egészségi állapota miatt támasztott aggályt. Mi elmondhatjuk, hogy büszkén pillantunk fel királynénk ragyogó alakjára s szeretjük azon szeretettel, melyet ő megérdemel. S ép azért az őt illető megnyugtató tudósítás sehol nagyobb örömet nem okozhatott, mint nálunk, s reméljük, hogy őt teljes friss egészségben ismét nemsokára körünkben üdvözölhetjük.

Belföld.

Brassó, ápril 29. (Közös miniszteri tanácskozás.) Tisza miniszterelnök és Wekerle pénzügyminiszter két napra Bécsbe utaztak, hogy részt vegyenek a

közös miniszteri értekezleten, melyekben a jövő évi közös delegációk elé terjesztendő előirányzat véglegesen megállapítandó lesz.

Brassó, ápr. 29. A képviselőház szombaton tartá a husvét szünet után első ülését, mely rövid ideig tartott s jobbára elnöki előterjesztések és jelentések tétele által vétetett igénybe. Ezek közt elnök meleg hangon emlékezett meg Kiszely Lehel elhunytáról, mely fölött a ház jegyzőkönyvileg nyilvánítá részvétét. Majd tudatá elnök a házzal az újabb kinevezéseket, melyek folytán az új képviselőválasztások megejtése iránt megtették a szükséges lépések. Hegedüs Sándor betérjeszté a pénzügyi bizottság két jelentését, melyek közül az első, a miniszteriumok új beosztására vonatkozó, a keddi ülés napirendjére tűzetett ki. — A hétfői ülésen korábbi megállapodásokhoz képest az ujonczozási törvényjavaslat, a szerdai ülésen pedig a folyó évi költségvetés kerül tárgyalás alá.

A képviselőház most szerdán meginduló költségvetési vitája elé önérzettel s az elért politikai s főleg pénzügyi eredményekre büszkén tekinthet a szabad-elvű párt. Nálunk ugyan a költségvetés tárgyalását nem állandóan szokták a pénzügyi politika vitájának tekinteni. S most is felhangzik már eleve a fenyegetés, hogy a költségvetés tárgyalása nem lesz más, mint folytatása a véderő-vitának, vagy inkább a szenvedélyeskedés s féktelenkedés azon kitöréseinek, melyekben néhány képviselő ez alkalomból kedvét találta. S ha ez nem következne is be, tényleg módot nyújt a költségvetési vita az összes politikai ellentétek mérkőzésére, s ez, ha objektíve folytatott küzdelemben érvényesül, parlamentáris szempontból még nem is kifogásolható.

Külföldi szemle.

Brassó, 1889. ápr. 29.

Azon jelentés, hogy az angol külügyi hivatal egy küldötte megjelent volna Boulanger tábornoknál és tudtára adta volna, hogy minő feltételek alatt türelik meg Angliában, minden alapot nélkülöz. Egy magas kormányhivatalnok úgy nyilatkozott egy londoni lap képviselője előtt, hogy az angol kormány ily lépésre nem is gondolt.

Umberto olasz király és a trónörökös május 19-én Gotthardon át Berlinbe utaznak, hova 21-én érkeznen meg s három vagy négy napot fognak ott tölteni.

Biztos forrásból jelenti a „Times“, hogy a hír, mintha egy orosz hajóhad közelebb látogatást tenne

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

A Czenktetön.

— Regényes elbeszélés —

Alexi Theochár után.

I.

Ha ti, kedves brassóiak, otthon ablakaitokból nézitek a Czenket, midőn az szép zöld mezét fölve, valódi díszet képezi e tájnak, — nehezen támadnak bennetek oly gondolatok, mint ezek, miket a hegy ormán a velem együtt kirándult társaságnak elmondtam s most itt nektek is elbeszélék, de a miket a tudományos könyvekben talán hiába keresnétek.

Itt alant nekem sem támadtak volna ily ábrándos gondolataim.

De ha fölmászok a Czenktetőre s ott a magasban a friss, szabad levegőt szívjátok, akkor lomha véretek higabb lessz, gyorsabban kering ereitekben, s a szüntelen működő agy tarka ábrándképeket sző, melyeket ekkor, de csakis ekkor foghattok föl s ha örömet szerez nektek, kevésbbé izgatott pillanatokban is elábrándozhattok azokkal.

Velem legalább így történt, midőn utoljára valék a Czenktetőn.

E szavakkal fejezi be szép elbeszélését Alexi

Theochár, kinek szívességéből itt közöljük azt fordításban, e kis bevezetéssel.

*

... Fáradságos és meredek út volt ez, de végre mégis feljutottunk. A hegy gerinczére érve, áttekinttük az egész tájat. Előttünk feküdt a város, csillogva a pompás napfényben; mögöttünk a völgy üde zöld szőnyege, s az ünnepies csendben elterülő szép erdők; bal felől a tetőre vezető hegyrész, bizarr sziklacsoportjaival s az egykori kolostor utolsó nyomaival: a falak romjaival.

Szóltanul tekintettük át mindezt. Mit éreztek a társaság többi tagjai, nem tudom. De az én képzeletnek szárnyai támadtak a féktelenül száguldott tova, hogy bebarangolva az ábrándok mesés világát, abból lelki szemeim elé tárja egy régmúlt időnek kápráztató képeit. ...

Láttam képzeletemben az ócska romokat magasra emelkedni s azokból egy büszke épületet képződni ...

Egy klastrom volt ez, egy szerzetes-kolostor, a regényes középkorban.

A tiszteletet gerjesztő, bő redős csuhákba burkolt szerzetesek közül kiválaszték magamnak egyet, kinek sorsa különösen emlékezésre méltónak ígérkezett; egy derék, magas növésű alak volt ez, mozdulataiban tele tüzzel.

Antal — nevezzük így — a hatalmas és dus

gazdag Weisenfels-család sarjadéka. Ősei Nagy Károly fia, Pipin által a Barcasággal lettek megajándékozva, s atyja, Weisenfels Kunó, a legrettegettebb lovagok egyike volt az egész országban.

Ilyen vér sarjadéka nem örömet öltethet magára a barátsuhát; egész alakja, a szilaj tűz, mely szemében föl-föl lobbant, ellentmondtak az állásnak, melyben őt találjuk.

Igy is volt. Antal, mint másodszülött fiu, egy régi családi hagyomány következtében már születésétől fogva a szerzet számára volt kijelölve. Nem vették tekintetbe, hogy sem testi, sem lelki hajlamai nem egyeznek meg a zárdai élettel, s hogy egyikével sem birt azon tulajdonságoknak melyek, az Isten szolgáit díszítik!

Jelleme vad, szenvedélyei fékezhetetlenek voltak s jobban értett a csatabárd kezeléséhez, mint az olvasó morzsolásához. Azon pillanatokban, midőn lényének durvasága belőle kitört — s ezek nem voltak ritkák — nem volt előtte semmi szent. Nem félt ő senkitől, nem előjáróitól s még kevésbbé társaitól vagy alantaisaitól; csak atyja iránt érzett határozott felelmet, úgy hogy az öreg lovag csupán tekintetével is képes volt uralkodni a zord, hatalmas fiu fölött.

(Folytatása következik.)

egy francia kikötőben, teljesen alaptalan. A csár e hírről szólva, azt jegyezte meg: „Én magam erről semmit sem hallottam.” Az orosz kormány, teszik hozzá, nem szándékozik megengedni, hogy hajóhada bármely oly dologban részt vegyen, a minek politikai tüntetés látszata van. A francia kormány tudja ezt.

Az olasz kormány a kamarában abbéli nézetének elfogadását, hogy Asmara és Keren elfoglalása, az olasz csapatok által, ajánlatos lenne, nem fogja felállítani cabinetkérdésül, hanem ez ügyben alárendeli magát a kamara elhatározásának, a melynek határozatai neki irányadóul szolgálnak az Észak-Afrikában követendő magatartásra nézve.

Romániában a Catargi-kormány eddigi működése bizonyítékot szolgáltatott a mellett, hogy e kormány életbeléptetése Románia külügyi politikájának megváltoztatását nem jelenti. A Károly király által a berlini kongresszus óta követett külügyi politika czélszerűsége felett minden párt teljesen egyetért. Az mindenestre tény, hogy Oroszország ezen ügyben nyomatékoss diplomáciai actiót indított meg és hogy a Catargi-kormány a szomszédos nagyhatalom recriminációinak jogosságát a legalaposabban megvizsgálni köteles.

Catargi lapja, a „Nationalul” koholmányának nyilvánítja azt a híresztelést, mintha a cabinet kebelében véleménykülönbségek léteznének, vagy hogy a parlamentben oly coalitioik létesülnének, melyeknek czélja volna, hogy elhíttessék a kabinet tarthatatlanságát. A kamarák újbóli összeülése alkalmával Catargi épp e hírek ellenkezőjét fogja hebizonyítani.

Belgrádban a szabadelvű club elhatározta, hogy Mihály volt metropolitát, lehetőleg nagyszerű fogadtatásban részesíti, de e mellett minden politikai indok, mely bármilyen irányban megütöközést kelthetne, mellőzendő. A fogadásban Mihály érsek barátai pártkülönbség nélkül részt vesznek. Mihály érseknek minden előbbi egyházi méltóságba való visszahelyezése elhatározott dolog. Az anya- királyné ide jövétele oly okokból, melyek az egyházi kérdés szabályozásához közel állanak, elhalasztatik; épp így tagadják Milán királynak Belgrádba való közelebbi visszatérését, a mely a minap jelentetett.

Az orosz csár Hitrovo bukaresti orosz követet „az általa az államnak tett szolgálatok különös méltánylásául,” udvarmesterévé nevezte ki, jelenlegi állásában való meghagyása mellett.

Madridból írják, hogy a katolikus congressushoz helyeslő nyilatkozatok érkeztek a németországi katolikusok részéről. A congressusban tartott beszédek kiemelik, hogy a pápa világi hatalma, az egyház függetlenségének biztosítására elévülhetetlen és kijelentik, hogy a római kérdés nem tekinthető tisztán Olaszország belügyi kérdésének.

Londonból hivatalosan jelentik, hogy május 16-án, vagy 17-én, Vilmos császár látogatása alkalmából, Spitheadban nagyszerű szemlét tartanak a tengerészlet felett, melyben 109 hadihajó fog részt venni.

Illetékes török forrásból alaptalannak mondják azt a hírt, mely szerint az arab-török missio, a mely legközelebb Zanzibarba megy, a porta részéről Németország megkeresésére küldetett ki, a végből, hogy Németország ügyét a zanzibari szultánnal támogassa. A német kormány e részben a portánál semmi lépést sem tett.

Belgrádtól Konstantinápolyig.

Konstantinápoly, ápril 24.

Belgrádból harsogó éljenzés közepette indultunk el. Az elinduláshoz Stefani konzul is kijött a pályaudvarra. Palánkán a falusi nép apraja-nagyja élénk jött csodát látni. Innen sik területeken haladtunk végig órákon át, melyeknek egyetlen nevezetessége az, hogy itt sok vér folyt a szerb-török háboru alkalmával. Utba ejtettük e háboru egyik legnevezetesebb pontját: Pirotot, hol a bolgárok 3000 nyi hada fényes győzelmet aratott a 12.000 főnyi szerb hadsereg fölött.

22-én reggel érkezünk Szófiába, melynek igen csinos pályaudvara van. Szófia fekvése nem nyújt semmit, de maga a város — leszámítva a külvárosok keleties piszokját, melyben nyakig uszik itt az ember — tiszta, egészen európaias, igen szép építkezésekkel úgy, hogy itt alig érzi magát az ember keleten. A fejedelem palotája és parkja (mely utóbbiból fedezet alatt kikergettek) — az államnyomda, szobranje, gymnasium, oly épületek, melyek a budapesti sugáruinak is diszt képezhetnék.

Megnéztük a híres bellovoi rablókat, kiket közelebbről kivégeznek. Jövetelünk előtt két nappal történt itt egy gyalázatos rablógyilkosság: két bolgár ember megölt két nőt, anyát és leányát. A mi rendőrségünk példát vehetne arról az ügyességről, melylyel itt a gyilkosokat elfogták. Persze, a mi rablógyilkosaink is tanulhatnak az ottaniaktól okosságot. A gyilkos előbb volt elfogva, mintsem a gyilkosság kiderült volna. Véresen, bárdal kezében sétált keresztül a főpiacon. Mikor megszólította egy rendőr, azt mondta, hogy disznót ölt. Persze, ő disznóknak tartotta áldozatait. Így azután elfogták s most hűsöl a prefecturán.

Ebéd a vasútállomáson volt, még pedig kitűnő; — éltettük Koburg Ferdinándot, a ki oly kegyes volt, meg nem engedni, hogy honfitársai sétálhassanak parkjában. Hanem mégis csiptem onnan virágot.

Ebéd után ismét elindultunk. Szünet nélkül mentünk négy óráig. Az első állomás Philippopol volt, egy gyönyörű fekvésű, a hegyre s oldalára épült, egész keleties külsejű város, hol a fejedelem lakása is alig nagyobb, mint az én brassói szegényes lakásom. A várost tarkítja 17 minaret és moschéé. Ideérkezve, majd lerántják az embert a lábáról a cipőt tisztítani akaró török fiúk. Felséges kilátás nyílik a város közepén lévő hegyről. Eredeti itt a török temető. Domb nincs, — a sírhelyet csak egy közönséges, odaszurt kődarab jelzi egyetlen betű felírat nélkül. Azt tartják, hogy az illetők nem az élőknek, hanem Allahnak haltak meg, az pedig tudja, ki hol nyugszik.

Ismét tovább robogtunk. Éjjel 11 órakor a török határon, Mustafa-Pachában rendkívül udvarias török vámvizsgálat volt, mint az illető tisztviselő maga mondá: »pour formalitée.«

Innen már most Konstantinápolyba jöttünk, hova d. e. 10 óra felé érkezünk. A mit ember erről olvashat, az mind kevés ahhoz képest, a mi Konstantinápoly tényleg. Egy nagy baja van csak, az t. i., hogy annyit és annyifelét lát az ember, hogy nem alkothat magának összképet róla. Azok a festői képek, az a remek kilátás, mely a Galata-toronyból, a Boszporusból, az Arany-szarvból, Skutariból vagy az európai édes-vizekből s a Princsessz-szigetekről kinálkozik, leirhatatlan. Az Aja-Szofia nevű moschéé párját ritkító

alkotmány, szebb s hatalmasabb a római Szt.-Péter-templomnál. A hidon állva, mely Stambult Galatával, illetve Perával köti össze, egy óra alatt láthatja itt az ember a világnak csaknem összes nemzetiségeit egy végtelen nagy chaosban, melyből alig bontakozhat ki.

De nem irok most a részletekről, lesz alkalmam hozzá, midőn utunkat részleteiben fogom ismertetni. Most csak arról a felette kitűnő szívélyességről akarok még megemlékezni, melylyel a törökök, kezdve a szultánon, minket fogadtak. Nemsokára ideérkezésünk után megjelent nálunk Pera városrész polgármestere (itt minden városrésznek külön polgármestere van), a városi hatóság nevében üdvözlölni. Azután megtisztelt látogatásával gr. Széchenyi Ödön pasa, a ki felette kegyes volt irányunkban. Nemsokára jött Khiamil bey rendőrminiszter és Masim bey udvari titkár, a szultán nevében üdvözlendő bennünket, majd hasonló czélból Djévad pasa vezérkari dandárparancsnok, ő felsége hadsegéde, közlendő egyttal, hogy a szultán kivételes kegyességéből megengedte a császári kincstár és paloták belső berendezésének megtekintését: oly kegy ez, melyet sokan százakkal sem tudnak megszerezni. — Később jött a legkedvesebb török: Seofik bey, a szultán hadsegéde, meghívni a társaságot a szultán nevében ebédre.

Szombaton d. u. szállunk hajóra hazafelé, s ha Isten megsegít, héttőn-kedden honn vagyunk. Addig lefényképeztetjük magunkat közösen, hogy kitűnő vezetőnk, Schwimmer Pál urat, a budapesti városi menetjegy iroda főnökét, a ki valóban emberi erőt fölmuló módon gondoskodik mindenről, egy csoportképpel emlék gyanánt megtisztelhezzük. Valóban meg is érdemli.

Szterényi József.

Küküllőmegyék rovata.

Dicső-Szentmárton, 1889. ápril 26.

— Egyházmegyei közgyűlés. —

Folyó évi ápril hó 25-én tartotta meg a küküllőmegyei ev. ref. egyházmegye báró Kemény Gábor volt egyházkerületi főgondnok emlékünnepegyével kapcsolatos közgyűlését Dicső-Szentmártonban a vármegyebázis dísztermében.

Délelőtt 10 órakor az egyházmegyei ref. papság és több képviselő jelenlétében emelkedett beszéddel nyitotta meg a gyűlést Kovács Elek esperes, fölhíván a jelenlevőket a templomban tartandó emlékünnepegyen való megjelenésre. A napirend megállapítása után harangzugások közt vonult az esperes vezetése alatt a templomba a gyűlésen jelenvolt közönség és papság teljes ornatusban.

Az emlékünnepegy a közönség egyházi és az ezt követő itthelyi iparos-dalkör összevágó alkalmi énekeivel vette kezdetét, melyeknek végeztével a szószerke lépett Benkő Sámuel héderfaji pap és egyházmegyei aljegyző, ki szép nyelvezettel irott alkalmi imájával nem egy könnyet csalt ki a közönség szeméből. — A közönség egyházi éneke után szószerke lépett Nagy Domokos kutyfalvi pap és egyházmegyei főjegyző, ki egy az irodalom színvonalán álló, magyaros nyelvezettel irott emlékbeszédével mindvégig lekötötte a közönség figyelmét. Megérdemelné a gondnal szerkesztett beszéd, mely az elhunyt nagy férfinak oly jellemző vonásokkal ecseteli egész életét, hogy valami uton-

A telefon.

— Népszerű természettani értekezés. —

(Folytatás.)

Jonathan ur várakozásteljesen hallgatott.

— Tudja meg tehát, — folytatá az igazgató — hogy alig két órával azelőtt, hogy ön ide jött, az ön tiszteletreméltó kollegája, Patrick ur, szabadalmat kért tőlem egy telefonra, mely szerkezetére nézve kétségkívül különbözik Gray Eliásétól, de ugyanaz az eredménye van, vagyis villamos folyam közvetítésével átvizsi a szavakat a távolba.

S a mint Jonathan ur csodálkozott, az igazgató elővett egy papírlapot és szemei elé tárta a Graham Bell szabadalmára vonatkozó részleteket.

— Megmutatom önnek a lapokat, Jonathan ur, — folytatá az igazgató, — hogy saját szemeivel győződjék meg annak igazságáról, a mit elmondok. . . De be kell vallanom, hogy az ön kérelme kétségte-
nül hátrányban van a másik mellett, mert az már ma két órakor kezeim között volt, míg az öné csak négykor.

— Ezt nem is akarom megezáfolni! — válaszolt Gray Eliás küldöttje. — A két feltaláló közt mindenestre per útjára kerül a dolog, s mi nem tudhatjuk, hogy melyik javára dől el az. Mi, kik ez ügyben csak közvetítők voltunk, csakis a dolgok lényegét és ko-

molyságát konstatálhatjuk. Intézzék el a többi ők a törvényezék előtt.

Ez utóbbi szavak után Jonathan ur visszavonult. S a mit ez a közvetítő előre látott, bekövetkezett. Nehány hóval később a két feltaláló pört indított egymás ellen.

Washington városának törvényszéke nagy zavaran volt, mert míg Gray Eliás villamos telefonjának leírása kitűnő s készülékének hatása alig hagyott fenn kívánni valót, addig másrészt Graham Bell emlékirata folytonos habozásokat tanusított s alig látszott másnak, mint egy találmány csirájának; sokkal inkább hasonlított a telegráfhoz, mint valami telefon-féle új találmányhoz.

Végre is a washingtoni törvényszék Graham Bell mellett határozott. A chikagói elektrikust elutasították, s a bostoni professort ruházták fel a privilegiummal.

A mi az amerikai bírók ítéletére döntő hatású volt, az a két órai előny a benyújtásnál, s e mellett különösen az, hogy Graham Bell határozottan és kellő alakban szabadalmat kért, míg Gray Eliás csak egyszerű „caveat”-ot.

Mert fontos tudnunk, hogy az Egyesült-államokban (ellenkezőleg, mint Franciaországban) a feltaláló, ki azt hiszi, hogy találmánya még nem érett meg teljesen, jogosítva van, mielőtt szabadalmat kérne, a szabadalmi hivatalnál letenni egy caveat-ot,

vagyis kézirati emlékiratot, melyben tanulmányának tervét, tárgyát s jellemző sajátosságait feljegyzi s ez által védelmet kér saját jogának, míg találmányát befejezi. E végből 20 dollár illetéket tesz le, melyet visszatérítnek számára későbbben, ha szabadalmat kér. Ha egy év alatt a caveat benyújtása után a szabadalmi hivatalhoz oly találmány végett nyújtanak be kérvényt, mely e caveatban leirhoz hasonlít, tudósítani kell róla ennek tulajdonosát.

S azért, mivel csak caveat-ot kért, Gray Eliás elvesztette pörét és Graham Bell mondatott ki a telefon feltalálójának.

Eddig az elbeszélés. A hosszú telefon-per sokáig tartott, de végre is felmentette Graham Bellt ama súlyos vád alól, hogy szabadalmát jogtalanul szerezte volna és mint láttuk, megadta neki az érdem jutalmát. De a feltalálónak ekkor még nagyobb ellensége akad. Küzdenie kellett a közöny ellen, melylyel találmányát iránt mindenfelé viseltették. Játékszernek s kegyelem-ből egyszerű fizikai készüléknek tartották, melyen leg-főlebb a hang terjedését s árnyalatait lehet megmagyarázni. Ezenkívül sokan utánozták gyártását s oly telefonokat is hoztak forgalomba, melyekkel mit sem lehetett hallani.

Hanem akadt egy véletlen jötevője.

(Folytatása következik.)

módon kinyomattassék s így szélesebb körben tétessék ismeretessé. — Az emlékezés után az iparos dalkör hangzatos énekével a gyászünnepeit véget ért.

A gyász-istenitisztetel után a közönség és a pap-ság a vármegye disztermébe a megkezdett gyűlés folytatására vonult, a hol Kovács Elek elnököl esperes Isten segedelmének fölbívása után a gyűlés megállapított napirendje vette kezdetét, az esperesi jelentéssel. A terjedelmes és az egyházmegyei élet minden ágára kiterjedő múlt évi jelentésből fölemlítjük a következőket: Született az egyházmegyében 900 és meghalt 699 hitsorsos s így 201-gyel több a születettek, mint a meghaltak száma. Házasságra lépett 198 pár. A ref. vallásra más felekezetről áttért 21; a ref. vallásról más felekezetre áttért 1, és így e czimen ez évi szaporulat 20. Ez évben tehát 221 lélekkel szaporodott egyházmegyénk. Iskolaköteles volt 2607, melyből be volt iskolázva 1851, s dacára annak, hogy tanító nem léte okán 7 iskolában szünetelt a tanítás, — az előző évinél 53-mal több részesült oktatásban.

Hozzánnával üdvözöltük — mondja a jelentés — azon eszmét, hogy kormányunk országos törvénnyel kíván gondoskodni a néptanítók özvegyeiről, árváiról és önmagukról is, a midőn hivatásuk folytatására öreg-ség vagy tőlük nem függő más okok miatt képtelenek. Örömmel is vehető ezen törvény alapja, azonban terhelő, sőt nem igazságos a törvény azon intézkedése, hogy minden iskolát fenntartó egyházközség a nyugdíj-alapba évenként 12 frttal tartozik járulni. Ezen intézkedés által nagy teher nehezedik az egyházközségekre, mivel nyugdíj-hátrálék czimen 160—170 frtot akarnak végrehajtani, mely összeg oly nagy, hogy akárhány egyházközség összes vagyona sem képes fedezni. Ez szüli azután azt, hogy ettől menekedhessék, az egyház beszűnteti a tanítást s igyekszik kimutatni, hogy soha sem is volt az egyháznak nyilvános iskolája s abban tanítója. — Természetesen ez nincs a népnevelés előnyére. Sőt ezen 12 frtos összegek fizetése alól még azon egyházközségek sem mentetnek fel a törvény által, melyeknek van ugyan iskolájuk, de benne pap-tanító vagy levita végzi a tanítói funkciót, kik egyáltalán nem vétetnek fel az országos tanítói nyugdíj-intézetbe, nem bírván tanítói oklevéllel.

A törvények ezen intézkedése nem lévén legalább is méltányos, a jelentő esperes következő indítványt terjeszti a közgyűlés elé:

„Hivja fel az egyházmegyei közgyűlés a méltóságos állandó igazgató-tanács figyelmét e körülményre és kéri fel, hogy egész tekintélyével hasson oda, hogy a tanítói nyugdíj-törvény módosítást nyerjen, olyformán, hogy csak azon egyházközségek kötelezessenek nyugdíj-járulékot fizetni, a melyeknek tanítói a nyugdíj javadalmában részesülni fognak; hisz ez kívánja a méltányosság, ezt az igazság, de ezt a népnevelés érdeke is.”

Ezen indítvány egyhangulag fogadtatott el a közgyűlés által.

(Vége következik.)

Dicső-Szentmárton, 1889. ápr. 20.

— A vasárnapi munkaszünet. —

Társadalmi életünkben napról-napra meggyőződhetünk arról, hogy az anyagi kérdés háttérbe igyekszik szorítani a szellemi. Ha ezen fölfogás gyökeret kezd verni társadalmi talajunkban, úgy ma-holnap a szellemiek iránt való érzékünk is teljesen ki fog halni belőlünk.

Tekintsünk csak szét társadalmi életünk különböző foglalkozásu osztályain s azonnal meggyőződhetünk, hogy fentebbi állításunk nem légből kapott. De a míg egyfelől ezen dolog általános terjedésnek van alávetve, addig másfelől mégis örvendhetünk azon, hogy a vasárnapi munkaszünet az iparos osztályban nagyobb pártfogásban részesül, mint a kereskedő osztályban.

Az iparos a hétnek hat napján munkálkodik szorgalmasan s a hetedik napot, azaz: a vasárnapot vallásának gyakorlására és önművelésére szenteli. Nem akarom én ezzel azt mondani, hogy a kereskedő osztály talán nem munkálkodik a hétnek hat napján elég szorgalommal, de sőt elismerem, hogy terhes munkát végez, s épen ezért volna szüksége pihenésre, ezért kellene a vasárnapot szünetnek tekintenie.

De nem csak a munka utáni nyugalom — habár ez egy ok is elegendő volna a vasárnapi szünet megírtására — követeli a hétnek egyik napján (vasárnap) való szünetet, hanem az alábbi fontos okok is sürögősen követelik annak behozatalát.

Lássuk tehát ezeket rendre.

Szükséges a vasárnapi munkaszünet először valóságos szempontból. Mert kérdezzük: minő érzés veszi körül azon halandót, ki vasárnap d. e. és d. u. templomba menve, látja, hogy a kereskedésekben amugy javában folyik az adás-vevésből származó zibaj? Minő tiszteltet látunk tanusítani a vallásnak, hitnek szent-sége iránt akkor, midőn a szent ígék tanítása alatt az üzérkedés gyakoroltatik. Minő ihlet szállhatja meg lelkünket akkor, midőn a templomból kijöve, látjuk, hogy a kereskedések egytől-egyig nyitva vannak s a vallás iránti tiszteltet az üzérkedés miatt ignorálattik? Ugy hiszszük, hogy mindezek s még ezekhez

használó eljárások bénítólag hathatnak lelkünkre s meg-mételyezők lehetnek vallásos érzületünkre.

De szükséges a vasárnapi munkaszünet önművelődési szempontból is.

A kereskedő segéd, ki hat napig reggeltől késő estig le van lánczolva az üzlethez, mikor szakíthat magának annyi időt, hogy önművelődéséért is tehesen valamit? A kereskedő tanuló mikor képezheti magát a kereskedelem fontos elméleti tárgyaiban, ha a hétnek egyetlen napját sem szánják a főnökök arra? A főnök, segéd és tanuló mikor talál szórakozást, a terhes munka után nyugalmat, ha még a vasárnapot is szünetlen munkában tölti el? Mert higgyük el, hogy valamit a munkánélküli élet megöli a lelket és testet, úgy a folytonos munkásság is bénítólag hat lélekre és testre egyaránt s csökkenti azok rugalmasságát. Időt kell tehát engedni, hogy úgy a lélek, mint a test fölfrissülhessen.

A hétnek egy napja (vasárnap) legyen a pihenésnek, a vallás gyakorlásának és az önművelődésnek szentelve.

Ezek után pedig legyen szabad a vasárnapi bolt-bezárás kérdésében az alábbi szerény indítványunkat megtenni.

Tekintve fennebb jelzett szempontokat és kéréseket, melyek a vasárnapi munkaszünet behozatala mellett szólnak, mondják ki dicső-szentmártoni kereskedőink, hogy a hétnek hat napján az üzletek nyitva tartatnak, a vasárnapi napon pedig, mihielyt az első-harangszó elhangzott, minden üzlet bezáratik és egész napon át zárva marad.

Adjá Isten, hogy elmondott szavunk ne legyen kiáltó szó a pusztában!

Gyöngyössi István,
polgári iskolai igazgató.

Színház, irodalom és művészet.

Német színház. Merész dolog volt „Faust”-ot, a legnagyobb német költőnek remekművét, melynek előadása a nehéz szerepeken kívül oly nagy igényekkel lépett fel kiállítás, díszlet dolgaiban, színrehozni. Wolf színigazgatónak vasárnapi kísérlete mégis sokkal jobban sikerült, mintsem vártuk volna. Ennek oka részint Goethe költészetének ellenállhatatlan varázsában, részint a közreműködők szorgalmában keresendő, kik szerepüket csaknem kivétel nélkül igen jól betanulták. A czimszerepet, — ha eltekintünk játékanak néha előtérbe lépő modorosságától, — Sussmann ügyesen alakította; megérdemelt dicséret illeti már azon biztosság-ért, melylyel óriási terjedelmű szerepét elsajátította. Ügyesen játszotta Máthát Müller Zsófia, Valentint Höfer és Mephistot Wolf igazgató. Különös dicsérettel kell Bauer Ida k. a.-ról megemlékeznünk. A naivság, a természetesség, a báj, melylyel Gretchent felruházta, játékanak fesztelensége s közvellenessége elragadta a közönséget. Lelkiismeretes és egyénítő művészettel adta Freytag a famulust, Wagnert.

A darabnak inkább philosophiai jellegű első fele a színpadról meglehetősen hatástalannak bizonyult, de Gretchen felléptével a közönség érdeklődése is fokozódott, úgy, hogy az éjfélig tartó előadást feszült figyelemmel végig hallgatta. Mint kiváló határu jeleneteket ki kell emelnünk az Auerbach pinczéjében történt, a nagy kerti jelenetet és a darabot berekesztő börtön-jelenetet.

Holnap a társulat két kedvelt tagjának jutalom-játékául Scribe-Legouvé élvezetes darabja „Nők harca” kerül előadásra.

„Magyar nyelvtanítás”, írta Döme Károly felső-leányiskolai igazgató, Budapest. 1889. Pozsony. Kiadja Stampfel Károly. Ára 60 kr. Ily czimű, 81 lapra terjedő korszerű munkát küldtek be hozzánk, mely tüzetes bírálat alá veszi nyelvtanainkat s alaposan tárgyalja az azokban előforduló ellenmondásokat, sőt a m. tud. akadémia helyesírási szabályait is, melyeket még azok sem követnek, a kik kiadták. Ajánljuk tanáraink figyelmébe.

*

Az „Ellenzék” öt darab arany pályadíjat tűzött ki a viszonylag legjobb tárczacikkekre, következő fel-tételekkel: 1. A pályamunkák — zárt névalírással, folyó évi június 1-sőjére küldendők be az „Ellenzék” szerkesztőségébe. Az ezen határidőn túl érkező mű-vek kizártnak a pályázatból. 2. A pályamű terjedelmé az Ellenzék öt tárczahasábjánál kevesebb, és hét tár-cza hasábjánál több nem lehet. 3. A pályaműveket az Ellenzék által felkért három illetékes egyén bírálja meg, kik szavazattöbbséggel döntenek a pályá-nyertes mű fölött. 4. A pályanyertes mű az Ellenzék pün-kösi számában fog megjelenni. 5. A tárczacikk tárgya lehet ismertetés, bírálat, elmélkedés, rajz, csevegés, visszaemlékezés — szóval a novelettek és beszélyké kivételével minden, a minek ezen iro-dalmi fajtában jogosultsága van. 6. Azon művek, melyek a bírálók által dicséretben részesülnek, igényt tartathatnak a közlésre és szokott díjazásra.

Helyi és vidéki hírek.

0 felsége a király ápr. 27-én d. e., minden ki-séret nélkül, a bécsi kapuczinusok kolostorához haj-tatott és a gaurdiántól követve a sirboltba ment, meg-boldogult fia koporsójához. Előzőleg ő felsége, Ferencz Ferdinand főherceget fogadta.

Kis-Küküllő vármegyében az idei főszóráz a következő sorrendben fog megtartatni: május 10. 11. 12-én Dicső-Szentmártonban; 13. 14-én a Radnóthi járás Dicső-Szentmártonban; Erzsébetvárosban 16-án; Balavásári járás 17. 18. 19-én Erzsébetvárosban, Hosszuaszon 20. 21-én; Balázsfalván 22 és 23-án.

Rendőri hírek. (Öngyilkosság.) A helybeli vas-utállomásnál Jeremiás György vendéglősnél szolgál-at-ban volt Maksai Mária nevű cselédeány Maksáról, teg-napelőtt reggel felakasztva találtatott. Az öngyilkosság indoka nem lett kipuhatolható. — (Találtatott) teg-nap reggeli 5 órakor egy fuvola tartóval együtt. A tu-lajdonos jelentkezhet a városkapitányságnál.

Kedélyes fillérestély. Ugy történt, miként lapunk-ban már előre jeleztük. Hilibi Gál Domokosné, dr. Felszei Jánosné és Pekry Sándorné rendezősege alatt igen kedélyes fillérestély volt e hó 22-én, husvét má-sodik napján Dicső-Szentmártonban. Válogatott és szép számú közönség töltötte be a vármegyeház disz-termét. Az első négyest 28 pár tánczolta. A fesztelen jó kedv csaknem reggelig tartotta össze a kedélyes és vidám társaságot, a mi mindenestre a rendezők sze-retetreméltóságának tulajdonítható. A fillérestély 58 frt bevételből 35 frt 40 krt jövedelmezett a várva-várt vízvezeték javára.

A román határsértés ügyében — az »Agence Roumaine« jelentése szerint — a megindított vizsgá-lat kiderítette, hogy sem határkö-rongálás, sem határ-kö-elmozdítás nem történt. Az eset mindössze abból áll, hogy az ujlág átengedett területen, melynek ok-mányszerűleg kimutatható tulajdonosa régtől fogva Ghyka Miklós, kivágtak néhány fenyőfát. Az ügy az illetékes román bíróságok előtt fog elintézészt nyerni.

Szerencsés vendéglős. Mora Károly, az előpataki vendéglős, az 1870-ki magyar nyerevénykölcsönnek a napokban történt huzásán — a »Kolozsvár« hire szerint — tizezer forintot nyert.

Talált millió. A kolozsvári »Ellenzék« hire sze-rint, egy szilágy-somlyói lakos, husvét másodnapján kertjében ásott és kincse bukkant. Nagymennyiségű régi arany és ezüst edények kerültek felszínre, még-pedig oly nagy számmal és oly ritka példányok, hogy szakértők állítása szerint, a talált kincs értéke meg-közelíti az egy millió forintot.

Öngyilkos hadnagy. Gyulafehérvárott, mint a »Kolozsvár«-ban olvassuk, egy fiatal hadnagy f. hó 20-ára virradó reggel agyonlőtte magát. Hátrahagyott levelében azt írja öngyilkossága okául, hogy a rábizott pénzéből 280 frtot elvesztett.

A czár beteg. Pétervárról nyugtalanító hírek ér-keznek a czár egészségi állapota felől. E szerint a czár idegrendszere nagyon meg van rongálva. Az utóbbi időben történt sok nihilista elfogatás, különö-sen több tiszt letartóztatása azt a gyanut érlelte meg benne, hogy ellene újra merénylet van tervezve.

Római koporsót találtak Budán az ürömi-utczá-ban. Nehány munkás az utcán vízvezeteki csövek lerakása céljából árkot ásott s körülbelül egy méter-nyi mélységben akadtak a sima kölemezre, mely a ró-mai kőkoporsót borította. A koporsóban, melynek ol-dalán »Augustus I. imperator romanus« felirat olvasható, két koponyát találtak.

Öngyilkosság gázzal. Budán Linczer Leopold sza-bómester neje magára zárta lakásának ajtaját s a gáz csapjára egy gummicsövet erősített, melynek másik végét szájába fogta; azután megnyitotta a gázcsapot s addig szívtá magába a légszeszt, míg meg nem halt. Hazatérő férje fekvő helyzetben, szájában a gummi-csővel, találta meg a szerencsétlen asszonyt. Tettének indoka ismeretlen.

Szállítás a bolgár hadsereg részére. A brassói kereskedelmi és iparkamara a sofiai cs. és kir. főkon-zulátus által értesített, miszerint a különbféle ru-házati tárgyak (posztó-, vászonnemű, bőrkészletek) szállítására vonatkozó ajánlati tárgyalások, melyeknek elnapolása már maga idején közöltett, a bolgár hadü-gy-miniszterium által ismét kitűzettek és pedig a posztó-neműekre nézve f. é. május 15, illetve 24-re, a vá-szonneműekre és bőrkészletekre nézve f. é. május 16-ra illetve 25-re új stylus szerint.

Süketeknek. 155 4—52

Egy egyén, a ki egy egyszerű szer által meg-gyógyult 23 évi süketsegből és fülzugásból, kész annak leírását német nyelven mindenkinek ingyen elküldeni. Czim: J. H. Nicholson, Wien IX., Kollingasse 4.

Társzerkesztők:

Nagy-Küküllőmegye részéről Horváth László (Ségesvár.) Kis-Küküllőmegye részéről Gyöngyössi István (D.-Szent-Márton).

Felölös szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

Ad. 2250.—1889. telekkvi számhoz.

Arverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy *Joanides G.* brassói kereskedő cég végrehajtónak dr. Vajna Gábor brassói ügyvéd ügygondnok által képviselt néhai *Czimbor Samu* végrehajtást szenvedők elleni 668 frt 12 kr tökéketelése és járulékal iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék területén lévő Hosszufalu község határára fekvő, a hosszufalusi 1843. sz. telekjegyzőkönyvben A + alatt foglalt:

6218. helyr.-számu fekvőre	16 frt,
a 3468.	» » 27 »
a 4375.	» » 42 »
a 6377.	» » 10 »
a 6605.	» » 8 »
az 1843.	» » 19 »
a 3467.	» » 27 »
továbbá a 2126. sz. tjkvben A + alatti	
3464. helyr.-számu fekvőre	30 »
és a 3160. sz. telekkönyvben A + alatti	
a 3466. helyr.-számu ingatlanra	28 frt,
a 3469.	» » 28 »
a 3907.	» » 34 »
a 396.	» » 33 »
az 5721.	» » 16 »
az 5722.	» » 14 »
a 6403.	» » 30 »
a 9441, 9442.	» » 172 »
a 3465.	» » 30 »
az 5267.	» » 31 »
a 8329.	» » 17 »
a 9238/1.	» » 25 »

s végül a 3241. sz. tjkvben A + alatti 3470. helyr.-számu fekvőre 30 frt, összesen 667 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban, és pedig a 3160. számú telekjegyzőkönyvben A + 3496. helyrajzi számu ingatlanra a Benne Sára javára feljegyzett élethossziglani haszonélvezeti jog sértetlen hagyása mellett a végrehajtás elrendeltetik, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1889. évi június hó 1-ső napján délelőtti 9 órakor *Hosszufalu* község irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el fognak adatni.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. törvényezikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi törv.-czikk 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Brassó, 1889. évi márczius hó 9.
A kir. törvényszék telekkönyvi hatósága.
(160) 1—1 Kovács Károly, egyes bír.

Szám 539.

Hirdetmény.

A nagymélt. m. kir. közmunka- és közlekedési miniszterium az 1889 évi április hó 19-én kelt 7183. számú rendé-

Tusnád fürdőn

a birtokosság tulajdonát képező *nagy vendéglő* helyiség, a folyó évre haszonbérbe adandó. Értekezhetni

Ferencz Lajos kereskedőnél,
Sepsi-Szentgyörgyön.

Bécsi élet- és járadék biztosító intézet Bécsben.

Az intézet elvállal: a) halálzási, b) túlélési, c) kiházási, d) járadék-biztosításokat, valamint e) tőkebiztosításokat **garantírozott 40% minimális nyeresémnyel**, f) túlélési csoport-biztosításokat garantírozott minimális tőke és 85% nyeresémny részesüléssel.

Legolcsóbb díjtétel és legelőnyösebb biztosítási feltételek. A kötvény megtámadhatatlansága.

Felvilágosítással szolgál **a központi iroda Bécsben** (*Himmelpfortgasse*), valamint valamennyi helyettesei.

Fiókgazgatóság Magyarország részére: Budapest (Észébet-tér)
Erdélyrészi főügynökség Maros-Vásárhelyt

letével a nagy-várad—kolozsvár—brassói államut 280—281 klm. szakaszán lévő 35 számú hid helyreállítását 4042 frt 03 kr, az ugyanezen államut 342—344 klm. szakaszán lévő 103. és 109. számú hidak helyreállítását pedig 3528 frt 96 kr összeg erejéig engedélyezte.

A tentemlitett munkálatok foganatosításának biztosításának biztosítása céljából az 1889. évi május hó 13-ik napjának d. e. 9 és 11 órájára a nagy- és kiskükömegei m. kir. államépítészeti hivatal helviségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó, s a részletes feltételekben előírt 5%-nyi bánatpénznek ellátott zárt ajánlataikat és pedig külön a 35 számú hidra vonatkozólag a kitűzött nap d. e. 9 órájáig, ugy-szintén külön a 103. és 109. számú hidakra nézve ugyanezen nap d. e. 11 órájáig a nevezett hivatalhoz annnyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni. Az ajánlatok a költségek végösszege után számítandó % árengedés vagy ráfizetés mellett teendők.

A szóban forgó munkálatokra vonatkozó műszaki műveletek és részletes feltételek a nevezett m. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponkint megtekinthetők.

Segesvár, 1889. ápril 23.

A nagy- és kiskükölli vármegyei m. kir. államépítészeti hivatal.
2 (1—1)

Marosvásárhelyi gőz-sör!

Van szerencsém ezennel a n. é. közönséggel tudatni, hogy **nagy-uteza 531. sz. a.**

Marosvásárhelyi sörraktár.

nyitottam, melylyel nemcsak minden vidéki sörrel versenyezhetek, hanem biztom állítom, hogy van oly jó, mint a kőbányai sör. Kívánatra már 4 palaczk is házhoz szállittatik. Szíves pártfogást kér

kiváló tisztelettel

Reichenberg Adolf.

Egy jó vendéglős kerestetik előnyös feltételek mellett.

2 szoba kiadó

I. Buzasor Mandl-féle házban. Értekezni lehet Wolf Gyulánál.

Szabó-üzlet helyiség-változtatás.

Van szerencsém a nagyérdemű közönségnek tudomására hozni, hogy

férfi-ruha üzletemet

a klastrom-utca 11. számú házba, azon helyiségbe tettem át, ahol előbb A. Schwaze & Bartha és utóbban az A. Schwarze szabó-üzlete volt.

Midőn ezen változtatást tudomásul venni kérem, köszönöm az eddigi bizalmat és kérem avál engemet az új helyiségben is szerencsétetni, és biztosítottom, minden a szab., üzletbe vágó munkákat jól, pontosan és lehető legjutányosabb árba készíteni.

Tisztelettel

Zsigmond Áron.

MEGBIZÁSOKAT

156 3—*

értékpapírok és pénznemek
bevásárlására, eladására,

különösen ajánlható **sorsjegyek** convertálása, tekintettel a jelenlegi magas árfolyamokra, valamint ilyenmü értékek

ELŐLEGEZÉSÉT

a legelőnyösebb feltételek mellett ép úgy, mint az új osztrák sorsjegybélyeg-törvény értelmében szükséges lebélyegzéseit a sorsjegyeknek jutalékmentesen elvállal

a Pesti Magyar Kereskedelmi Bank ügynöksége
Brassón, Színház-utca.

Alkalmas**kőművesek és ácsok**

az alólirt részvénytársaság gyára építőhelyén, a botfalvi állomáshoz közel — a Barcza (Tisztaviz) folyó mellett — azonnal munkát kapnak. Az utiköltségek visszafordittatnak.

A kőműveseknek naponta 1 frt 70 krtól 2 frtig, az ácsoknak 1 frt 60 krtól 1 frt 80 krig fizettetik.

Brassó, 1889. ápril hó 23-án.

A magyar
czukor-ipar részvénytársaság.

Nagy butor-eladás.**Eladó**

több mint 20 garnitura bevonva finom divatos selyem és gyapjuszövevettel, ottománok, pamlagok és divánok valamint más nemü és alaku töltött butorok; ó-német stylusban készült fényezetlen díofa hálószoza berendezések, könyv- és fiókos szekrények, kredenzek, chiffonérok, ágyak, mindennemü asztalok, renaissance s goth székek, valamint mindennemü asztalos és esztergályos butorok, vaságyak, lószőr-matraczok stb. a legolcsóbb áron

Papp Ferencz,
butorraktárában
Brassó, nagy-utca 494.

Nagy butor-eladás.

Van szerencsém a m. tisztelt városi és vidéki közönséget figyelmessé tenni a

25 év óta fennálló,
dusan felszerelt

temetkezési üzletemre,

a hol is mindennemü fakoporsók, halotti öltönyök a legnagyobb választékban kaphatók. Finom és izléses kiállítás mellett a legjutányosabb árak szabotnak.

Nagy választék koszorukban, szalagokban stb.

Kaphatók továbbá jó olajfestékek, melyek 10 óra alatt száradnak.

Becses pártfogásért esd kiváló tisztelettel

Járossy János.

Brassó, Nagy-utca 519. szám a.